

[Undervisningsministeren]

Jeg gør opmærksom på, at forslaget udtrykkelig er lagt til rette på den måde, at der er en hovedregel, der giver ministeren en hjemmel til at opkræve betaling. Men der er også en mulighed for at sige: de og de grupper skal der ikke opkræves betaling for. Sådan har vi konstrueret det, og hensigten er at opnå præcis det, der ønskes, nemlig at de unge, som ikke med rimelighed kan forlange, at deres arbejdsgiver skal betale, kan blive optaget, uden at de selv skal betale. Det er hensigten med det.

Jeg indrømmer, at det ikke er let at konstruere lovgivningsmæssigt. Der kan blive visse grænsetilfælde, hvor det er vanskeligt at træffe afgørelse, men sådan er livet. Hvis vi vil have en 100 pct. retfærdig ordning, opstår der grænsetilfælde, hvor der må skønnes. Det afgørende er, at i de tilfælde, hvor det er rimeligt, at arbejdsgiverne betaler, bliver der betaling, og i de tilfælde, hvor det ikke er rimeligt, slipper man for at betale.

Formålet er ikke, at nogen skal hindres i at tage denne uddannelse. Formålet er tværtimod det modsatte, at nogle flere skal kunne få denne uddannelse, tilmed et stærkt stigende antal.

Erling Olsen (S):

Jeg vil gerne klargøre, at hvad vi har noget imod, er, at man enten skal betale selv eller skal bede sin arbejdsgiver om penge for at kunne komme ind på en uddannelse. Det er det, der for os er det afgørende. Skal der arbejdsgiverfinansiering ind, må den være anonym, sådan at man tager en hel branche og siger: I betaler de og de ting, fordi I bruger skønsomt så og så mange folk, altså betaler jeres branche så og så meget til det. Det skal ikke være den enkelte, og vi skal ikke have en stor administration bygget op med nådig og besværlig og arbejdskrævende uddeling af stipendier og fripladser på disse områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om en folkepensionsreform.

Af Erik B. Smith (S) m.fl.

(Fremsat 7/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

I de indledende bemærkninger til dette beslutningsforslag skriver forslagsstillerne:

»Det er almindeligt kendt, at der er utilfredshed med folkepensionen. Reglerne er for udviklede og for uretfærdige, og pensionen er for lille.«

Det må man nok sige – i al venlighed selvfølgelig – er et synspunkt med en vis vægt, når det kommer fra et parti, som i regeringen har haft hele ansvaret for fastlæggelsen af det pensionsystem, vi kender i dag, såvel regler som niveauet for ydelserne.

Men jeg vil med det samme sige til Socialdemokratiet, at jeg naturligvis er ganske enig i, at pensionsområdet er noget, som bør have en meget høj prioritet, ikke mindst i denne folketingssamling. Jeg vil da også give Socialdemokratiet ret i, at der findes uretfærdige regler, at der findes udviklede regler. Jeg kender i øvrigt ingen, der synes, at pensionerne er for høje. Jeg mener blot, at Socialdemokratiets forslag ikke rummer tilstrækkelig gode løsninger til at få afviklet disse problemer.

Med hensyn til de udviklede regler, er det da muligt, at pensionisterne føler, at spørgsmålet om deres skattefradrag, deres dobbelte personfradrag, er udviklet. Men jeg ved ikke, om de vil føle, at det ser mindre udviklet ud, hvis man, som det sker i Socialdemokratiets forslag, stiller beløb som 50.000 kr. og 70.000 kr. op som de nye mål og til gengæld bringer en bunke pensionister ind under